

Bogácsi

Ősz

A BOGÁCSI ÖNKORMÁNYZAT LAPJA

XVI. évfolyam 3. szám 2006.

TARTALOMBÓL:

- HELYI VÁLASZTÁSOK
- HÁRSKÚTI TEMPLOMSZENTELEÉS
- ÖSZTÁLYTALÁLKOZÓ
- KITÜNTETETTJEINK
- SZÜRETI MULATSÁGOK
- TANULMÁNYÚT ALSÓ-AUSZTRIÁBAN

A kisvonat új színfoltja volt a szüreti felvonulásnak

A 70 éven felülieket köszöntöttük

Veterán autók a Cserépi úti pincesoron

Tájékoztató a helyi önkormányzati képviselők és polgármester választásról

A Magyar Köztársaság Elnöke 2006. október 1-jére tűzte ki a helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választását. A helyi kisebbségi választás időpontjának kitűzése a Helyi Választási Bizottságok hatáskörébe tartozott. Azokon a településeken volt lehetőség a választás kitűzésére, ahol 2006. július 15-ig legalább 30, azonos kisebbséghez tartozó személy kérte a névjegyzékbe való felvételét. Bogács községben is kitűzésre került 2006. október 1-jére a helyi cigány kisebbségi önkormányzati választás.

A választási szervek közül a Helyi Választási Bizottság volt az, amelyik 2006. július 26-tól kezdően folyamatosan dolgozott. Munkája során döntött a jelöltek nyilvántartásba vételéről, a szavazólapok adattartalmáról és minden olyan kérdésről, amelyet a jogszabály hatáskörébe utalt.

A Választási Bizottság létszáma folyamatosan 5 fő volt. A választási eljárásról szóló törvény lehetőséget biztosított a nyilvántartásba vett jelölteknek arra, hogy delegáljanak a választási szervekbe, de csak a szavazatszámiláló bizottságokba való delegálás jogával éltek, a Helyi Választási Bizottságokba egyik jelölt sem delegált tagot.

A jelöltek 2006. szeptember 8-án 16 óráig kérhették a nyilvántartásba vételüket. Ehhez a kislistás jelölteknek 16 db, a polgármester jelölteknek 47 db szabályosan kitöltött ajánlószerződést kellett összegyűjteniük és leadni a helyi választási irodában. A választási bizottság valamilyen jelöltet nyilvántartásba vett, mert az összegyűjtött ajánlószerződések megfeleltek a jogszabályi előírásnak. A választási bizottság és a helyi választási iroda munkáját egy jelöltajánlást ellenőrző számítógépes program alkalmazása is segítette.

Polgármester jelöltként ketten kérték a nyilvántartásba vételüket. Mindketten úgy nyilatkoztak, hogy megválasztásuk esetén a tisztséget főállásban kívánják ellátni.

Kislistás jelöltként 22 fő kérte nyilvántartásba vételét.

A kiírás ellenére 2006. október 1-jén nem került sor a helyi kisebbségi önkormányzati választásra, mert a jelöltajánláshoz rendelkezésre álló határidőig jelöltek állítására nem került sor.

A szavazás napján a választás mind a két szavazókörben rendben lezajlott. A választás eredménye ellen a rendelkezésre álló határidőig – a választást követő 3 nap – fellebbezés nem érkezett, így a 2006. október 1. napján megtartott helyi önkormányzati képviselők és polgármesterek választásán belül a polgármester-választás végleges eredménye:

Érvényes szavazatok száma: 886 ebből:
 Köteles Antal Csaba független jelölt 271 szavazat
 Verhóczy Sándor független jelölt 615 szavazat

Bogács község polgármestere: Verhóczy Sándor
3412 Bogács, Ady Endre u. 47. sz. alatti lakos.

A helyi önkormányzati képviselő-választás eredménye:

Érvényes szavazatok száma:	6012	ebből:
Balogi Sándor	FIDESZ – jelölt	263
Csecsődiné Kocsis Ildikó	független jelölt	148
Daragó Károly	független jelölt	360
Farkas Zoltán	független jelölt	122
Ittes Endre	független jelölt	165
Dr. Képes Ildikó Anna	független jelölt	343
Kiss Lajos	független jelölt	340
Kondráth Mihály	független jelölt	111
Kovácsné Fekete Mária	független jelölt	387
Köteles Antal Csaba	független jelölt	310
Lukács Lajosné	független jelölt	387
Mata Zsolt	FIDESZ – jelölt	212
Nagyné Márkus Eleonóra	független jelölt	259
Nyeste István	független jelölt	328
Péter Zoltán	független jelölt	222
Somogyi József	független jelölt	148
Szajlai Sándor	független jelölt	366
Várnai Krisztián	független jelölt	260
Verhóczy György	független jelölt	459
Verhóczy Sándor	független jelölt	464
Vig Andrásné	független jelölt	206

szavazatot kapott.

A szavazás eredménye szerint Verhóczy Sándor független jelölt 464 szavazattal képviselői mandátumhoz is jutott, azonban egyidejűleg polgármesternek választották, ezért a képviselők listájáról törölni kellett.

A fent ismertetett szavazatok alapján képviselői mandátumhoz jutott:

1. Daragó Károly	független
2. Dr. Képes Ildikó Anna	független
3. Kiss Lajos	független
4. Kovácsné Fekete Mária	független
5. Köteles Antal Csaba	független
6. Lukács Lajosné	független
7. Nyeste István	független
8. Szajlai Sándor	független
9. Verhóczy György	független

Bogács, 2006. október 9.

Szerencsi Miklósné
Helyi Választási Bizottság elnöke

Újra választott polgármesterünk: Verhóczy Sándor

Október 1-jén rendben, békében lezajlott a 2006. évi önkormányzati választás.

A megválasztott Képviselő-testület nevében köszönöm az Önök megelőlegezett bizalmát. Külön megköszönöm azt, hogy a polgármesterré történő újraválasztásomat ilyen sokan támogatták.

A választópolgárok felhatalmazása alapján az előttünk lévő ciklusban a települést egy még jelentősebb fejlődési pályára szeretnénk állítani.

Persze sokan gondolják most, hogy ez a cél a közeljövőben nehezen lesz teljesíthető, hiszen az előttünk lévő minimum két év a megszorításokról, az ésszerűsítésekről, és a takarékoskodásról szól elsősorban.

Én sem gondolom, hogy könnyű lesz, de ha minden optimizmusunkat feláldozzuk, odadobjuk, mert most olyan kedvezőtlen a cselekvési környezet akkor biztosan megtorpanunk.

Ahhoz, hogy a megtorpanást elkerüljük szükségünk lesz arra, hogy a lehetőségeinkkel a lehető legjobban sáfárkodjunk, sok esetben pedig jelentős mértékben szemléletet változtassunk.

Az önkormányzat természetesen nem vállalkozhat arra, hogy minden problémát egyedül oldjon meg.

Kíváncsún tartom azonban, hogy a problémák megoldásának módját keresse, azok rendezésében lehetőségei függvényében részt vegyen.

Hiszem, hogy az együttműködés, együttgondolkodás erősödik az egész településen, és a fejlődési pálya nem csak ábránd marad.

Kellenek azonban hozzá az önkéntesek, a civilek is.

Kellenek, mert az a többlet, amelyet ők adhatnak pénzzel nem kiváltható.

A fentiek szellemében szeretném az elkövetkező négy évben Bogácsot irányítani.

Ehhez várom támogatásukat.

Verhóczy Sándor
polgármester

Az idős emberek jól érezték magukat az ünnepségen

Már régóta hagyományá vált községünkben, hogy az idős, 70 éven felüli állandó lakosú embereket köszöntik.

Ez évben 2006. október 6-án tartották a szépkorúak találkozóját (voltak, akik 10 évet is letagadhatnának a korukból, olyan fiatalosan néztek ki).

Községünkben 266 fő hetven éven felüli állandó lakosú ember él. 129-en jöttek el a szép őszi napon az iskola éttermébe, ahol színvonalas szórakoztató műsort láthattak.

Benyovszki Mária tanárnő összeállításaként először a páva-kör szép énekkel köszöntötte az időseket, majd jómagam az Öreg ember imája című verset mondtam el. Ezután Verhóczy Sándor polgármester úr köszöntötte a Bogács idős ebb korosztályához tartozó lakosságot, s egyben tájékoztatást adott a község fejlesztési programjáról. Majd közös verset mondtak az iskolás gyerekek; Tóth Evelin, Nagy Eleonóra, Kiss Gábor 8. és Kocsis Viktória 6. osztályos tanulók.

A Premier Színház neves művészei a Rózsalevél c. nótacsoporttal szórakoztatták, jókedvre, nótázásra ösztönözték az ünnepeleket.

Az ízlésesen megterített asztalra felkerült a finom vacsora is, melyet jó étvágygal fogyasztott el mindenki.

Azoknak, akik betegségük miatt nem voltak jelen az ünnepségen, az Idősek Napközi Otthonának vezetője gondoskodott a vacsora hához szállításáról.

Az önkormányzat jóvoltából mindenki kapott 3000 Ft-os étkezési utalványt, karácsony környékén pedig szaloncukrot is kapnak a 70 éven felettek.

Daragó Károly és Magyar Gyula minden asztaltársaságot nótaszóval, zeneszóval köszöntött.

Verhóczy György fotói, valamint Csufor László videofelvételei segítségével a kábeltévé képernyőjén keresztül betekintést nyerhettek azok is az ünnepségbe, akik valamilyen ok miatt nem tudtak elmenni.

Köszönet az önkormányzatnak, a szervezőknek és mindazoknak, akik valamilyen tevékenységükkel hozzájárultak az est sikeréhez.

Ittes Emilné

Öreg ember imája

Áldottak, akik kedvesen néznek rám,
Áldottak, akik megértik nehéz es járásom,
Áldottak, akik hangosabban szólnak hozzám, hogy segítsenek nagyothallásomon.
Áldottak, akik megfogják reszkető kezem, hogy melegsítsék,
Áldottak, akiket érdekel régvolt fiatalságom,
Áldottak, akik nem unják meg, hogy újra meghallgassák annyiszor hallott történeteim.
Áldottak, akik úgy érzik, szeretetre van szükségem,
Áldottak, akik idejükből egy kicsit nekem szentelnek,
Áldottak, akik magányomban felkeresnek,
Áldottak, akik a szenvedés idején mellém állnak.
Boldogok, akik életem végső napjait derűssé teszik,
Boldogok, akik mellettem vannak utolsó óráimban.
Amikor átlépek az örök életbe, megemlékezem róluk Jézus közelében.

KITÜNTETETTEK - 2006. AUGUSZTUS 20.

Kitüntetettjeink: Polgár Jenő, Magyar Gyuláné, Kovács Sándorné, Balogh Sándor

Bogács Község Önkormányzata 14 évvel ezelőtt döntött úgy, hogy a kimagasló teljesítményt, a huzamosabb időn át folytatott kiemelkedő tevékenységet kitüntetések adományozásával ismeri el. Ez közakarattá, hagyománnyá vált községünkben. Ennek a közakarattal tett eleget az önkormányzat, amikor legnagyobb ünnepünkön, augusztus 20-án egy személyt Vig Rudolf-díjban, két személyt Alkotói Díjban részesített, egy személynek Díszpolgári címet adományozott.

Vig Rudolf-díj azoknak adományozható, akik a község kulturális életében hosszú időn keresztül áldozatos munkát végeztek. Ilyen személynek tekinthető **Magyar Gyuláné** - ahogy a faluban szólítják -, Iluska. A községben egy ideig működő, a bogácsi fonót és lakodalmast bemutató együttesnek is lelkes tagja volt. Az évente megtartott farsangi bál fénypontja az „Életképek a mindennapjainkból” című, eredeti XX. század eleji jelmezben és szófordulatokkal előadott humoros, ízes párbeszédnek is egyik sikeres főszereplője. A pávakörben kitartásával, azzal hogy hétről-hétre rendszeresen eljár a próbákra, példát mutat a fiatalabb nemzedéknek is, hogyan kell, és hogyan érdemes megőrizni, továbbéltetni a tájegység, ezen belül Bogács község gazdag, szépséges dalkincsét. Az ő aktív részvételével lehetett a népdalkör Vass Lajos- Nagydíjas és Aranypáva-díjas.

Az önkormányzat rendeletében foglaltak szerint **Alkotói Díj** azoknak adható, akik Bogács község kulturális életében, egészségügyi – szociális ellátásában, a község felemelkedése érdekében kiemelkedő munkát végeznek.

2006. év egyik Alkotói-díjas kitüntetettje: **Kovács Sándorné**

Kovács Sándorné, Mani néni igen sokoldalú egyéniség. Érdeklődése a sokszínű múlt, a népi hagyomány fenntartása és megőrzése felé irányul. Bogács múltjában jelentős szerepet játszott a summás élet, amelynek egy részletét mutatta be a jól sikerült „Summás ételek bemutatója” rendezvény, ahol a legízletesebb ételeket ő készítette. Nagy közönségsiker aratott a közelmúltban rendezett babakiállítás. Igen vonzó látványt nyújtottak a korhű ruhákba öltöztetett babafigurák, „akik” a múlt egy-egy fontos mozzanatát jelenítették meg. A farsangi báljaink „Életképek a mindennapjainkból” című népszerű, humoros jelenetnek irányító főszereplője. Mindezek mellett jelenleg is aktív tagja a pávakörnek. Tevékenysége, a hagyományörzés, fáradhatatlan, kimagasló eredményeket felmutatni tudó egyéniségre utal.

mányörzés, fáradhatatlan, kimagasló eredményeket felmutatni tudó egyéniségre utal.

2006. év második **Alkotói-díjas** kitüntetettje: **Polgár Jenő** magánvállalkozó.

Polgár Jenőt a bogácsi vállalkozók és a lakosság körében is elismert, kiegyensúlyozott egyéniségként tisztelik. Egy cikluson keresztül volt a község tanácsának tagja. Több éven át volt szponzora és szervezője a bogácsi autocross versenyeknek, futamoknak, ami igen sok Bogácsra üdülő vendégnek nyújtott kikapcsolódást, szórakozást. Ez magas szintű szakmai hozzáértést, elkötelezettséget, és nem kevés szabad időt követelt. Az autószerelés mellett ízléses kovácsoltvas termékeket készít, ezek közül néhány ülőpad már a fürdőt és a községünk utcáit díszíti.

Bogács Község Díszpolgára Cím adományozható annak a példamutató emberi magatartású, köztisztelő, álló magyar vagy külföldi állampolgárnak, aki tevékenységével jelentősen hozzájárult ahhoz, hogy a település elismertsége hazai vagy nemzetközi viszonylatban fokozódjon.

Az önkormányzat 2006-ban Díszpolgári-címet adományoz **Balogh Sándor magyar származású osztrák zeneművészeknek.**

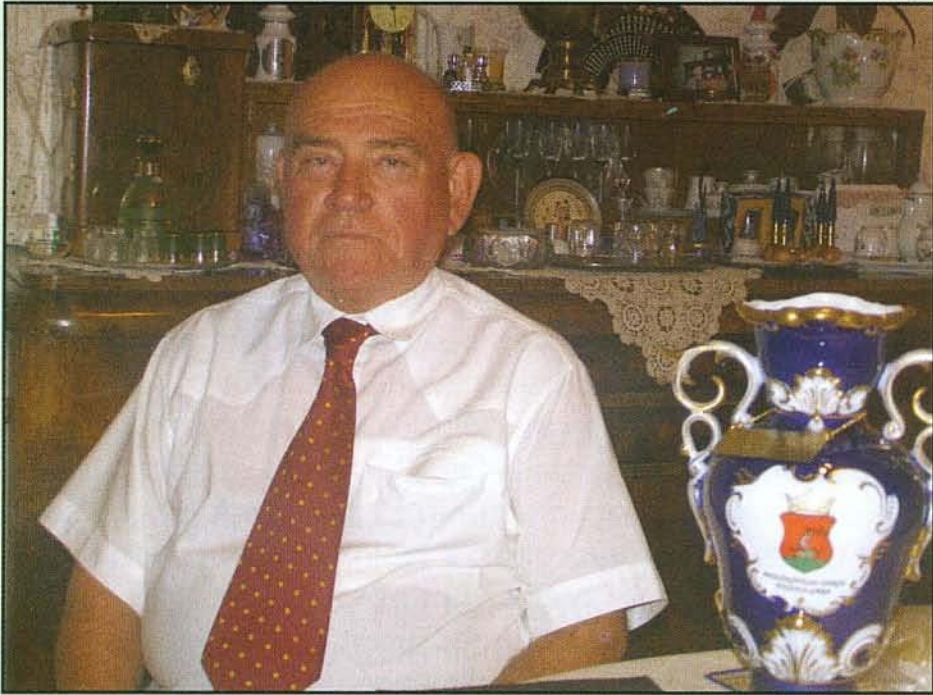
Balogh Sándor Ausztriában élő harsonaművész és karmester, Bogácsra 1990-ben jelent meg először, a Traismaueri Fúvószenekarral. Ettől kezdve évről-évre szervezője, kezdeményezője és önzetlen támogatója volt Bogács község és St. Pölten környéki települések közti művészeti, kulturális és borászati szakmai kapcsolatoknak. Balogh Sándor segítségével jutott el a Bogácsi Hagyományörző Együttes ausztriai vendégszereplésre. Alsó-Ausztria leghíresebb borvidékére több tanulmányutat szervezett és szponzorált a bogácsi borászok számára. A községünkben rendezett ifjúsági zenei táborokba rendszeresen elhozta és szerepeltette a fiatal osztrák zenészeket.

Nevéhez fűződik Alsó-Ausztria legnevesebb borászainak szereplése a Bükkvinfesten, és a Kaiblinger-díj megalapítása is. Elsősorban a bogácsi borfesztiválok, de más jeles alkalmakkor is osztrák fúvószenekarok, tánc- és énekkarok szereplésével gazdagította Bogács község kulturális életét. Mindezen tevékenységével kimagasló érdemeket szerzett az osztrák-magyar kulturális kapcsolatok építésében.

Gratulálunk a kitüntetetteknek! További sok sikert, jó egészséget kívánunk!

Dr. Lukács Zoltán Mezőkövesd díszpolgára

Mezőkövesd díszpolgára: Dr. Lukács Zoltán

Mezőkövesd Város Önkormányzata Mezőkövesd Díszpolgára Címet adományozott 2006. augusztus 20-án Dr. Lukács Zoltánnak az egészségügy területén végzett kimagasló gyógyító tevékenységéért.

Dr. Lukács Zoltán 1931-ben Tardon született. 6 éves volt, amikor Bogácsra költöztek, ahol szülei a központi posta postamestereiként dolgoztak.

Az elemi iskola 4 osztályát a Glóner iskola falai között járta, majd Mezőkövesdre a Királyi Katolikus Szent László Gimnáziumba került. Már a gimnázium 7. évfolyamán érdeklődve tekintett a biológia és az orvostudomány felé. A gimnázium faliújságján az 1947-48-49-es évek orvostudományi felfedezéseiről jelentek meg írásai.

A gimnázium akkori igazgatója felfigyelt a szorgalmas és tehetséges fiatalemberre és próbálta a biológiai tanári pálya felé irányítani. Lukács Zoltán viszont jobban érdekelt az orvostudomány. Szilárdan kitartott elképzelése mellett és felvételizett a Debreceni Orvostudományi Egyetemre. 17 évesen lett első éves orvos.

1955. augusztusában kapta meg orvosi diplomáját. A körzetválasztásnál meghatározó volt a szülők közelsége, ezért a Bogácsra néhány kilométerre lévő Mezőkövesdöt választotta első, s egyben egyetlen munkahelye színhelyéül.

Körzeti, majd családorvosként őszinte figyelemmel, tapintattal fordult betegeihez. Higgadt, közvetlen hangnemet a betegek bizalommal, hálával, és tisztelettel jutalmazták.

47 év alatt több nemzedéket kezelte. Elmondása szerint az így összegyűjtött tapasztalat megkönnyítette gyógyító munkáját.

Pályafutása alatt folyamatosan képezte magát, továbbképzésekre járt, lépést tartott az orvostudomány fejlődésével. Egészségügyi felvilágosító előadásokat tartott, nevelő munkát végzett a lakosság körében.

1976-tól áldozatos gyógyító, felvilágosító, vöröskeresztes munkájáért számos városi, megyei és országos elismerésben részesült. A legbüszkébb a Pro Urbe, „Mezőkövesd Városért” címre, a „Kiváló Munkáért” kitüntető jelvényre, a Magyar Vöröskeresztől kapott elismerésre, a 2005-ben átvett aranydiplomára és az idén kapott Mezőkövesd Díszpolgára Címre.

Mezőkövesdi lakosként rendszeresen járt Bogácsra. Nemcsak mint szerető gyermek látogatta meg idős, beteg édesanyját, hanem kezelőorvosként gyógyította is őt. Az itt töltött idő alatt figyelemmel kísérte szép üdülőfalunk folyamatos fejlődését, és 2002-ben nyugdíjba vonulása után feleségével Bogácsra, a gyermekkor emlékeit őrző szülői házba költözött.

A jól megérdemelt nyugdíjas évek mindennapjaiban szívesen kertészkedik, szőlőt művel. A régi osztálytársakkal gyakran beszélgetnek a pincesoron egy-egy pohár bor mellett a múlt-ról, a jelenről.

A 47 éves áldozatos gyógyító munka méltó elismerése az ideai kitüntető cím adományozása.

Szívből gratulálunk hozzá! Jó egészséget és derűs, nyugdíjas éveket kívánunk!

Jankóné Jónás Zsuzsa.

Daragó Károly az október 20-án kapott díjjal

Daragó Károly több évtizede meghatározó személyisége Bogács kulturális és idegenforgalmi életének.

Az elmúlt évtizedben kitartó, lelkes zenetanári munkája révén ismertté vált szűkebb hazánk, Dél-Borsod településein is.

A Szent Márton Borrend nagymestereként és a Bükkaljai Borút Egyesület alelnökéeként átlépte megyénk határait, hazánk számos településein és a környező országokban képviselte Bogács borkultúráját. Sokrétű tevékenysége elismeréséül 2006. október 20-án Miskolcon a Megyeházán megrendezett ünnepség keretében Gyárfás Ildikótól, a Megyei Közgyűlés Elnökétől a **„Borsod-Abaúj-Zemplén Megye Turizmusáért”** kitüntető díjat vehette át.

Gratulálunk! További munkájához töretlen lelkesedést és jó egészséget kívánunk!

Jankóné Jónás Zsuzsa

„Fürdő Szépe” verseny 2006.

A Bogácsi Fürdőfesztivál rendezvényei között szerepelt idén is a Fürdő Szépe megválasztása. Erre a játékos, vidám versenyre 2006. augusztus 19-én lehetett nevezni 9.⁰⁰-12.⁰⁰-ig. Aznap a fürdővendégek a belépőjegyük mellé szavazócédulát kaptak, amire a felvonuló versenyző lányok közül annak a sorszámát kellett írniuk, akit a legszebbnek ítélték. 12.⁰⁰-14.⁰⁰ óra között ezeket a szavazócédulákat a medencénél elhelyezett szavazóurnákba kellett bedobni. A versenyző lányok ez idő alatt három alkalommal járták körbe a fürdő területét.

A cím elnyeréséért 19 csinos fiatal lány versenyzett. A legtöbbjük középiskolai, főiskolai, egyetemi tanulmányait végzi, de akadt köztük hotel menager valamint eladó is.

Nemcsak Magyarország képviseltette magát ezen a neves rendezvényen, hanem volt, aki Ukrajnából érkezett, és volt olyan is, aki Rimaszombati lakos.

A felvonuló lányok óriási sikert arattak. Többen elmondták a fürdővendégek közül, hogy azért látogattak el Bogácsra, hogy részt vehessenek ezen a versenyen.

A lányok bemutatkozó felvonulását a zeneiskola fúvós-növendékei, és iskolánk mazsorettesei kísérték.

A rengeteg szavazatot zsüri számlálta meg. Az ünnepélyes eredményhirdetésre 16.⁰⁰ órakor a fürdő szabadtéri színpadán került sor. A díjátadók között volt Kovács István színművész is.

1. helyezett: Majnár Boglárka Bogács

2. helyezett: Sziráczki Anikó Sajókaza

3. helyezett: Agócs Krisztina Rimaszombat

A versenyben résztvevő összes lány kapott jutalmat, melyet a Bogácsi Thermálfürdő Kft, Bogács Község Önkormányzata, a fürdő területén üzemelő vállalkozók, valamint az Andromeda Travel Utazási Iroda ajánlottak föl.

Köszönjük a rendezvény résztvevőinek jelenlétét, támogatóinak és a lebonyolítást segítő személyeknek a segítségét.

Hajduné Nyíró Veronika
szervező

Majnár Boglárka

A 2006-os év Fürdő Szépe Majnár Boglárka lett.

Boglárka 18 éves, Mezőkövesden tanul a Szent László Gimnáziumban. Szabadidejében szeret rajzolni és zenét hallgatni.

III. Bogácsi Szüreti Napok

Két évvel ezelőtt indítottuk a „Bogácsi Szüreti Napok” elnevezésű rendezvényünket hagyományteremtő céllal. Bogácsra, ahol évszázadok óta élnek szőlőtermesztésből, borászatból az emberek, meg kell ünnepelni a szüretet, az egész évi kemény munka gyümölcsét. Másik célunk pedig az volt, hogy ősszel is nyújtsunk szórakozási lehetőséget a lakosságnak és az ide látogató vendégeinknek, kitoljuk a szezont, ilyenkor is megtelejenek a szálláshelyek. Az idei III. Szüreti Napokat már célzottan keresték a vendégek az ország minden részéről.

A hagyományos tárgyak, szokások jól megférnek a modern elemekkel. Az aszfaltutaj és az óriás szőlőfürt immár jelképévé váltak a Bogácsi Szüreti Napoknak. A tutajon sutulás, a gyönyörű borhercegnők, a szőlőkádban bogácsi fiú, aki tapossa a szőlőt. A Szt. Márton Borlovagrend egyik tagja húzta kistraktorral a tutajt, a hatalmas fürtöt szintén két borlovagrendi tag vitte. A rend nagymestere pedig kisbíróként invitálta és tájékoztatta a közönséget. Az idén új színfolt is került a felvonulásba, mégpedig a kisvonat, szőlővesszőkkel és fürtökkel díszítve szállította a kedves vendégeket.

A Szt. Márton Borlovagrend tagjai vitték a hatalmas szőlőfürtöt

A termálfürdőtől a Cserépi úti pincesorig tartó színes, vidám felvonuláson a Bogácsi Pávakör népviseletben kínálta a szőlőt és a pogácsát, a Mazsorett csoportunk komoly, színvonalas produkciót mutatott be. Az idő is oly kegyes volt hozzánk, hogy inkább melegünk volt, mintsem, hogy fáztunk volna.

A pincesoron, a rendezvény helyszínén a Pávakör kezdte a műsort szép dalával, a mazsorettes lányok vidáman, mosolygósan, temperamentumosan üdítő látványt nyújtottak. Majd a Defekt Duó szórakoztatta a közönséget, akinek esetleg még nem lett volna kellő jókedve, -bár ilyen aligha akadt- annak biztosan megjött, vagy tovább fokozódott. Regős Zsolt vezetésével a Miskolci Nemzeti Színház Férfikara bordalokat adott elő. Már hagyományosnak számít őszi rendezvényeinken a Somajja Hagyományörző Néptáncsoport Tűztánc és a máglyagyújtás. A sikerük mindig óriási. A mezőkövesdi Hadas zenekar adta a tánc házhoz a talpalávalót és a néptáncosok vezetésével fantasztikus közös táncolás vette kezdetét.

Nagyon fontos megemlíteni a bogácsi emberek összefogását a rendezvény sikere érdekében. Sok pincetulajdonos készített finomabbnál finomabb tájjellegű ételeket. Idén már nem akadt senki, akinek nem jutott volna étel. Bőséges kínálat volt, mesteri étek készültek, tehát azok, akik „csak” a gasztronómia és a finom borok miatt jöttek szeptember 30-án Bogácsra, biztosan nem csalódtak.

Köszönet mindenkinek, aki a siker érdekében hajlandó dolgozni, tenni, dalokat, táncokat betanulni, főzni és bármi más módon segíteni. Csak így haladhat előre a falu, és örömlátni, hogy ezt egyre többen látják így. A rendezvényre érkezett vendégek, a közös összefogás eredményeképpen máskor is szívesen jönnek vissza hozzánk.

Hegy Anna

Magyar borbemutató Krakóban

A Szent Márton Borrend 2006. május 4-7. között 12 fős delegációval Krakóban járt, és a festői Decius Kastélyszálló éttermében, május 5-én 19 órai kezdettel magyar borbemutatót tartott és szakmai találkozón vett részt, a Krakói Borbarát Egyesület Konferenciáján.

Ennek keretében bemutattuk az Észak-Magyarországi Borrégiót: a Mátrai, Egri, Bükki, és a Tokaj-Hegyaljai Borvidék legeredményesebb bortermelőinek legkiválóbb borait, összesen 17 bormintát.

A delegáció tagjai szakmai civil szervezetek képviselői, a régió neves borászai voltak. A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Önkormányzatot, Dr. Gadóczy Bertalan főosztályvezető képviselte.

A rendezvény főszervezője a Biuro Turystyczne „Zakopane” igazgatója volt, aki 60 főnyi illusztris vendéget hívott meg Krakó reprezentatív éttermébe.

A vendégek között volt Bende Árpád úr, a Magyar Köztársaság krakkói konzulja, továbbá a krakkói Marshall Hivatal elnöke, Krakó rendőr-főkapitánya, a lengyel állami tv, a Krakói Borbarát Egyesület képviselői, borkereskedők és marketingszakemberek.

Ennek az eseménynek a keretében, a Szent Márton Borrend erősítette nemzetközi kapcsolatait, a hagyományosan jó

lengyel-magyar barátságot, és kapcsolatot épített ki sziléziai szakmai civil szervezetekkel, amelyeknek képviselői közül többen igen elismerő hangon méltatták az esemény jelentőségét, értékét, s a jövőre vonatkozó kedvező hatását. Külön kiemelték a történelmi magyar-lengyel borút újjáépítésének és működésének fontosságát. Ezt a nyilatkozatot a lengyel televízió felvette és sugározta.

A bemutató alkalmával üzleti megbeszélések is voltak, amelyeket a jelenlévő lengyel borkereskedők kezdeményeztek, Dusza Bertalannal, a Bükkaljai Borászati Szövetkezet elnökével, Bognár Ferencsel, a Bükkaljai Borút képviselőjével, illetve Kovács Ferencsel, a Mátraaljai Borút Egyesület képviselőjével.

A krakkói borbemutatót segítették a gyöngyösi-, egri-, bogácsi-, cserépfalui-, miskolci- és edelényi propaganda-kiadványok, továbbá a Magyar Turizmus Rt. lengyel nyelven készült, Észak-Magyarországot bemutató DVD-je.

A lengyel társszervezetek közreműködésével, a borbemutatóval hatékony lépést tettünk afelé, hogy a lengyel vásárlók érdeklődési körébe állítsuk az Észak-Magyarországi Borrégió borait és borkultúráját. Rendezvényünk sikerét szaktolmács segítette. A lengyel borkereskedők üzletkötési céllal a közeljövőben felkeresik térségünket.

Daragó Károly

TEPLOMSZENTELÉS HÁRSKÚTON

Mazsoretteseink vezették a hárskúti felvonulást

Az összefogás szép példáját láttuk szlovákiai vendégeskedésünk során szeptemberben.

Hárskúti barátaink ünnepelni hívtak bennünket, méghozzá nem mindennapi alkalomra. Felújított templomukat szentelték meg ezen a hétvégén.

A faluból Amerikába elszármazott emberek élő rokonai nyújtottak jelentős anyagi támogatást a munkálatok elkezdéséhez.

A község polgármestere, Jánosdeák Mária kitartó munkája révén szerzett állami és egyházi támogatásokkal és a helyiek adományaival együtt jelentős felújítást tudtak végrehajtani.

Az új ruhába öltözött templom haragja ezen a délutánon nemcsak a falubelieket hívta imára.

Az ünnepi alkalomra eljöttek az amerikai rokonok és a hárs-

kúti emberek barátai, így mi is, Bogács község képviselőiben.

A közös ebédről a bogácsi mazsorettes lányok felvezetésével indult a menet a templomig.

A püspök úr által celebrált szentmise után ünnepi műsor következett a művelődési házban, melyen a fellépő Bogácsi Pávakör és a Bogácsi Mazsorett Csoport egyaránt sikeresen szerepelt a többi magas színvonalú előadás között.

Az estét finom vacsora és hajnalig tartó bál zárta, ahol a jó hangulatról -meglepetésünkre- a Bogácson is jól ismert Marry Boys együttes gondoskodott.

Vasárnap délelőtt Kassára kirándultunk. A város főterét, szép szökőkútját és székesegyházát néztük meg.

A hétfégi vendégeskedésünk kimagasló példája volt a baráti kapcsolatok ápolásának. Újra meggyőződhattünk arról, hogy mennyire fontos dolog a barátság, a magyarság ápolása, hogy lehet örülni mások örömeinek és jó megosztani érzéseinket másokkal.

A nemzetközi találkozón mindenkit büszkeség töltött el.

Kit azért, mert pénzt adott, kit az elvégzett munkáért, másokat pedig azért, mert énekével, táncával vagy a puszta jelenlétével emelte az ünnep hangulatát.

Együtt voltunk – amerikai, szlovákiai és magyarországi magyarok!

Gratulálunk hárskúti barátainknak az összefogáshoz, az elvégzett munkához és az ünnep méltó megszervezéséhez.

Köszönjük meghívásukat és vendégszeretetüket!

Lukács Lajosné
önkormányzati képviselő

Diáktalálkozó

A diáktalálkozó résztvevői

A 2006-2007-es tanévtől bővült a Bükkalja Általános Iskola. A szomolyai iskola is csatlakozott a már meglévő Bogács-Tard társuláshoz. Sok a közös feladat, s ezek többsége az iskolavezetésre, a nevelőtestületre vár.

Egy iskolának természetesen az oktató-nevelő munka mellett biztosítani kell a tanulóknak a szabadidős programokat, a kikapcsolódás lehetőségét a mindennapok feladatai mellett. Ez vár a diákönkormányzatokra. Működik ugyanis mind a három településen diákönkormányzat, amelyek az elmúlt évek folyamán kialakították a saját arculatukat a hagyományaikhoz mérten. Szeptemberben az alakuló értekezleten a három intézmény diákönkormányzatát patronáló nevelők egyetértettünk abban, hogy közös szabadidős programokat szervezzünk tanulóinknak. Majdnem 400 gyereket viszont fizikálisan is lehetetlen utaztatni. Így jött az ötlet, hogy diákképviselők részvételével szervezzünk ebben a tanévben három alkalommal diáktalálkozó-t.

Az első ilyen összejövetelen már túl is vagyunk. Természetesen a házigazda a bogácsi mentoriskola diákönkormányzata volt. Gyönyörű szép őszi napon, október 13-án tartottuk az első találkozót. Tardról és Szomolyáról délután fél háromra vártuk a vendégeket. A rövid köszöntő után a számítógépes teremben a Bükkalja Általános Iskola honlapjával /www.bukkalja.hu/ ismerkedhettek meg a résztvevők. Ezután csoportfeladatok következtek: egy „ÁLOMI SKOLÁT” kellett papírra vetni és kartonlapra megtervezni. A közös munka jó lehetőséget teremtett az ismerkedésre, a barátkozásra. Mert mit agadás, a találkozó megszervezésekor ez volt a legfőbb motiváció a részünkről!

Azért éhen sem maradtak a diákok, hiszen szendvics, üdítő volt bőven! Mi, bogácsiak úgy éreztük, hogy nem engedhetjük el vendégeinket anélkül, hogy ne mutassunk meg nekik valamiképp Bogácsból. Az idő rövidsége miatt természetesen csak egy-egy nevezetesség megtekintésére jutott idő. Megcsodálhattuk a Szabadtéri Lepkémúzeum gyűjteményét, megismerkedhettünk a parókián azzal a babakiállításal, ami a bogácsi néphagyományokat elevenítette föl. A délutáni program befejezésekként nagy érdeklődéssel hallgattuk meg templomunk és a Bogácsi Madonna történetét.

Elmondhatjuk, az első összejövetel, az első DIÁKTALÁLKOZÓ jól sikerült. A résztvevők élményekkel telve tértek haza. Örülünk neki! Találkozunk legközelebb Szomolyán!

Lénártné Szeberin Csilla

Minden, ami szép volt...

1978. szeptember elsején kicsit félve, anyukánk kezét szorongatva indultunk el 28-an a „rég” templomi iskolába. Összeszokott csapat voltunk, hiszen néhányan már a bölcsődében megismertük egymást. A gondtalan óvodai élet után az iskola olyan idegennek, olyan elképzeltetlenné tűnt. Mit kell ott csinálni? Hogyan kell olvasni, írni, számolni? Hogyan jutunk majd el a mesék után a számok és a betűk birodalmába? Ki lesz a tanító néni és milyen lesz a tanító néni?

Nagyon jó tanító nénit kaptunk Karádi Ödönné, Ilike néni személyében, aki féltő gonddal terelgetett bennünket és nagy szeretettel alakította közösségünket.

Aztán négy év után a nagy létszám miatt osztályunkat kétbontották. Az „a”-nak Guba Margó tanárnő, a „b”-nek Varga Sándorné, Marika néni lett az osztályfőnöke, akik jól tudták irányítani a mi 31 főre bővült kamaszodó csapatunkat.

És túljutottunk a pályaválasztáson is. Voltak, akik itt kapták az élettől az első pofont. Túl vagyunk rajta... És túl vagyunk az érettségien, néhányan egy-két diplomán.

S közben eltelt 20 év...

A 31-ből 22 osztálytárs 2006. szeptember 23-án újra összejött. Örömmel üdvözlöttük osztályfőnökeinket Karádi Ödönnét, Guba Margitot és Varga Sándornét. A rendhagyó osztályfőnöki órán beszámoltunk az elmúlt évek történéseiről, arról, hogy kinek hogyan alakult az élete. Egyik osztálytársunk egészségügyi okok miatt nem tudott eljönni, de levelét felolvastuk. Ezek után örömmel hallgattuk vissza tanáraink osztályunkról elmondott emlékezeit. Jó volt hallani, hogy végignéztünk, büszkének ránk.

A vacsora elfogyasztása után kisebb-nagyobb csoportokban elevenítettük fel a közös élményeinket, nézegettük a régi fényképeket.

A találkozón többször szóba került, hogy a legközelebbi összejövetellel már ne várjunk 20 évet. Nos hetvene gesek, hetvenkettesek találkozunk 2011-ben!

Kerékgyártó Andrea

guggolnak (balról jobbra): Szívós János, Derda Zsolt, Kreszdló István, Szabó Tamás, Orosz Zoltán

1. sorban állnak (balról jobbra): Jozwiák Viktória, Vasas Ildikó, Verhóczki Vera, Fodor Katalin, Varga Sándorné, Guba Margit, Karádi Ödönné, Kerékgyártó Andrea, Fehér Erika

2. sorban állnak (balról jobbra): Balázs Éva, Varga Mónika, Verhóczki Dénes, Rakóczki Rita, Derda Beáta, Hócza Zoltán, Juhász Erzsébet, Nyeste István, Hajdu Péter, Kerékgyártó László

2006. OKTÓBER 23. – AZ 1956-OS FORRADALOM 50. ÉVFORDULÓJA

Ünnepi megemlékezés a felújított művelődési házban

2006. október 20. az emlékezés napja volt Bogácson. Dél-előtt az iskolások tekintették meg társaik előadásában az 1956. október 23-i forradalmi eseményeket idéző ünnepi előadást.

Kora este a község felnőtt lakossága kapott meghívást a forradalom örökségének ápolására, tiszteletadásra.

Az iskola tanulói és pedagógusai megtöltötték a felújított Petőfi Sándor Művelődési Házat, viszont a felnőttek közül kevesen jöttek el.

Az est a Himnusz eléneklésével kezdődött. Verhóczy Sándor polgármester úr ünnepi beszéde után az iskolás gyerekek méltóságteljes, a múlt jelentős történelmi mozzanatait dokumentumok, versek, képek, dalok segítségével élénk táró műsora következett. A Szózat közös eléneklése után a jelenlévők az óvoda előtti emlékműhöz vonultak és elhelyezték az emlékezés koszorúit, virágcsokrait.

Részlet Verhóczy Sándor polgármester úr ünnepi beszédéből:

„Tisztelt Ünneplő Közönség!

Történelmünk során 1989. október 23-án harmadszor lett kikiáltva a Magyar Köztársaság, így ezen esemény „társbérleje” az 1956. október 23-i Forradalom és Szabadságharc évfordulójának. Össeillő, felemelő, reményt keltő, szép napjai ezek történelmünknek. Úgy tűnik ebben a „köztársaságban” van esélye a magyarságnak, hogy önállóan, egyetlen nagyhatalmi érdekhálóban való vergődés nélkül, de a világ és az európai folyamatok figyelembe vételével alakítsa, alakítsuk nemzetünk sorsát. Esélyünk akkor növekedhet sorsunk jobbra fordulását illetően, ha a parlamenti pártok nem a különbségeket, a megosztást, hanem az összetartozást, a kompromisszumkeresést, erősítő jegyeket hangsúlyozzák és keresik.

Községünkre a bölcs önkormányzati választás eredménye teremtette kiegyensúlyozott, nyugodt viszony a jellemző. Ez biztosítja a község fejlesztését megfogalmazó program megvalósításának lehetőségét a megválasztott Önkormányzat számára.

Az ötvenhatos „vihar” váratlanul tört az országra. A diákok, munkások, katonák „spontán” forradalmában nagyon sokszor nem a jellem és a meggyőződés döntötte el ki melyik oldalon áll, hanem a véletlen. Ilyen véletlenek tarthatjuk, pl. azt, hogy a főváros Budai Központjának felkelőit túlnyomórészt halmozottan hátrányos helyzetű fiatalok alkották, akik spontán módon vették fel a harcot a sztálinista diktatúra és a megszálló szovjet csapatok ellen.

Talán épp a sok véletlenszerűség, a spontán események miatt is állunk olyan zavarodottan az új emléktáblák, szobrok előtt, mert nem tudjuk még igazán pontosan kinék, mikor, mi-

ért kellett meghalnia. Az is közismert, hogy a rendszerváltás után a különböző politikai erők és pártok öngazoló gesztusainak, hatalmi ambícióinak, a különféle kisajátításoknak lett konca 1956. A zavart fokozza még az is, hogy harminchárom esztendeig kibeszélhetetlen volt, tizenhat éve pedig kibeszélhetetlen volt a Forradalom és Szabadságharc története.

A történelem sorsfordulójánál nagyon fontos a nemzetközi helyzet alakulása. 1956-ban a nemzetközi körülmények nem úgy alakultak, hogy esély legyen a forradalom győzelmére, a vívmányok megőrzésére. Ötven évvel ezelőtt Magyarország idegen megszállás alatt volt. De mások a belpolitikai körülmények is: túl nagyok voltak a belső ellentétek ahhoz, hogy a diktatúra által az egyik oldalra tartósan kikötözött inga ne lendüljön túl messzire a másik oldalra.

Megsértették a nemzet egészét érzelmeiben, amikor megváltoztatták, és részben elvették ünnepeit, eltiltották évszázados szokásaitól, nemzeti vallási hagyományaitól. Nemcsak a polgári pártokhoz, polgári világhoz tartozó embereket bélyegeztek meg. Le „munkásarisztokratázták” a munkásság legjobban képzett részét, „lekulákozták” a legjobban gazdálkodó parasztokat, „leburzsoázták” a kisvállalkozókat, kisiparosokat, kereskedőket.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

A fegyveres felkelés és a Szabadságharc szétválaszthatatlanná vált. A forradalom belső fegyveres ellenségét a szervezett ÁVH-s egységek és egyének alkották. Ők védelmezték a Rákosi rendszert legtöbbször alattomos, kegyetlen eszközökkel, módszereket használva. Ezek között a legszélsőségesebbek voltak a nagyobb városokban a védtelen tömegekre zúdított, sok-sok áldozatot követelő „sortüzek”. Ellenük folyt alapvetően a fegyveres felkelés.

A forradalom másik nagy fegyveres kihívását jelentette a szovjet csapatok elleni Szabadságharc. A fegyveres harc a forradalom első szakaszában a csatásorba álló sok felkelő áldozatos, hősiességi magatartásának köszönhetően eredménnyel, győzelemmel végződött. Október 30-án a szovjet csapatok megkezdték kivonulásukat Budapestről. Ezt követően megkezdődött a demokratizálódási folyamat. Az országban forradalmi bizottságok, munkástanácsok alakultak. Lapok indultak, pártok szerveződtek – rend volt.

Úgy tűnt november 5-én megszűnnek a sztrájkok, romeltakarítással, újjáépítéssel indul a békés munka, a szabad, semleges Magyarországon. Nem így lett. November 4-én hajnalban a szovjet csapatok óriási túlerőjével általános támadás indult a főváros és nagyobb városok ellen.

A roppant túlerő ellenére még hetekig tartották magukat a magyar katonai egységek. Küzdöttek a munkástanácsok. De megkezdődött a leszámolás is. Az álszentség és az álnok bosszúállás lett a következő időszak lényege!

Természetesen nem véletlen, hogy 1956 őszét rendre felidézik. A felkelők és velük összhangban a kormány is olyan célokat fogalmazott meg, mint pl. a szovjet rendszer totális kritikája, a függetlenség, a szólás- és sajtószabadság, a politikai sokszínűség kérdése – ezek is okai annak, hogy napjaink egyetlenes történelmi művei 1956-ot, a magyar forradalmat a huszadik század kiemelkedő világtörténelmi eseményeként említik.

Gondoljunk alázattal 1956 igazi hőseire és legyünk büszkék 1956 világtörténelmi jelentőségű forradalmára!”

Jankóné J. Zsuzsa

Tanulmányúton Ausztriában

A delegációnk tagjai

Önkormányzatunk delegációja (9 fő) Verhóczy Sándor polgármester vezetésével tanulmányúton volt 2006. október 13-15. között Alsó-Ausztriában. Az utazás célja tapasztalatgyűjtés volt. Látni akartuk, hogy miként működnek és fejlődnek azok a termál- és borászati létesítmények, amelyek – jó hírük után – eddig is példaértékűek voltak számunkra. Úticéljaink meglátogatásához sokat segített Balogh Sándor úr, Bogács Ausztriában élő díszpolgára.

Az első úticélunk Grinzing, Bécs ősi szórakoztató-negyede volt. A híres évszázados mulatók az utcáról nézve változatlanok, ám belül már minden korszerű technikával felszereltek. A mobil, fűthető-sátoros udvarok kialakításával akár 700 fő vendéget is képesek kiszolgálni. A zeneszolgáltatás igen diszkrét: sehol nem hangos, sehol nem dübörgő. Az itt látott Heurigerok: páratlan hangulatú borkimérések, éttermek, ahol a borász-vendéglátó családok apraja-nagyja személyesen is részt vesz a vállalkozásban. A minőség fejlesztésének, a jó hírnév fenntartásának, generációkon keresztül való biztosítása a családi összefogás és vállalkozás. Ezt láttuk az utunk minden állomáshelyén végig a Traisen-folyó völgyében, ahol Ausztria legjobb fehérbor termelői működnek, akik teljesítménymutatóik alapján túlszárnyalhatatlanok.

Utunk második napján a Krems városa melletti Langenloisba utaztunk, ahol megnéztük a Loisiomot. Utunk során gyönyörködtünk a táj szépségében, a teraszosan kialakított szőlőkertekben, a hegyormokon méltóságteljesen emelkedő apátságokban, templomokban, az elének táruló várakban. Megcsodáltuk a jellegzetes zártudvaros gazdaságokat és a borutak, Heurigerok hálózatát. A Loisiom egy turisztikai célállomás, amelyben bemutatják a borászat múltját, jelenét és jövőjét. Egy óriási borászati komplexum, működő pincészettel, idegenforgalmi irányító-központtal, áruházzal és szállodával. A nagyságát azzal lehet legjobban kifejezni, hogy a bejárására legalább 2 óra kell.

Bizony a mi régiókon is nagyot lendítene egy hasonló létesítmény Egerben, mert egy ekkora projekt megvalósításához legalább egy város ereje kell. Érdekességként megemlítem, hogy a borturizmusban utazó vendégeket Heuriger-kalendáriumokkal és naptárakkal igazítják útba. Úgy látszik, hogy ez a gyakorlat jól működik nekik. Ennek az a lényege, hogy ismerve a vendégforgalmat mindig csak annyi pincét nyitnak ki, amennyi szükséges. A nyitva lévőkben viszont sok a vendég. A borászok szívesen és díj nélkül bemutatják gazdaságukat és borikat. Szakmai kérdéseinkre részletes válaszokat adnak. Feltűnt,

Mintapincészet Ausztriában

hogy emberileg is mindent elkövetnek a minőség fejlesztése érdekében, például: évente kétszer szüretelnek, kevésbé éretten és éretten. Krems városában megnéztük a szakraális építészeti remekait: a Dómot, az Apátsági templomot, St. Pöltenben a székesegyházat, majd a Wienerwaldon átutazóba betértünk a Heiligenkreuzi cisztercita apátságba. Ez a régió spirituális és kulturális szíve legszebb és legnagyobb műemlékegyüttese, amely 850 éve megszakítás nélkül működik. Gyönyörű román-gótikus templomában éppen misét tartottak ottjártunkkor.

Utunk harmadik napján ellátogattunk Badenbe, a Bécstől 28 km-re fekvő császári üdülővárosba, ahol elsősorban a fürdő- és gyógyturizmust és ennek létesítményeit akartuk megnézni. Időnk rövidsége miatt egy rövid belvárosi sétára, a nagy gondal ápoltságú öspark (Kurpark), és a kongresszusi központ meglátogatására volt időnk. A város leghíresebb fürdője a Römerthermen 900 négyzetméteres vízfelülete, Európa legnagyobb üvegtetőes fürdőcsarnoka. A létesítmény teljesen légkondicionált és rendelkezik minden elképzelhető fürdőcsodával: inhalatoriummal, fitness és gyógyászati részlegekkel. A fürdő működtetése és üzemeltetése igen tanulságos volt a delegációnk számára.

Daragó Károly

Pávakörünk sikere

A pávakör tagjai a budapesti döntő után

Örömmel tudatjuk a község lakosságával, hogy a **Bogácsi Pávakör a VI. Vass Lajos Népzenei Verseny Kárpát-medencei döntőjének Nagydíjasa lett.**

A verseny 2006. október 21-22-én Budapesten zajlott le.

Janika Bogácson

Az ideális földrajzi adottságok miatt Bogács a pihenni vágyók paradicsoma.

Éves szabadságuk idején sokan keresik fel községünket, remélve, hogy az itt eltöltött néhány nap, esetleg 1-2 hét a munkában elfáradt testet és a kimerült lelket pozitív energiával tölti fel.

Ha nyitott szemmel járunk a faluban, feltétlenül látnunk kell az énekes tábor résztvevőit, a karatés, táncos gyerekeket, a férfi kézilabdásokat, és még sorolhatnám azokat, akik edzőtáboruk, aktív pihenésük helyszínéül Bogácsot választják.

Emellett különböző cégek dolgozói, nyugdíjas csoportok tagjai mártóznak meg a bogácsi termálvízben és élvezik a minket körülölelőombok oldalán a simogató szél és a szelíd napsugár által érlelődő szőlő édes nedűjét.

És vannak hangos fiatalokból álló csoportok, akik harsány jókedvüket igyekeznek mindnyájunk tudtára adni...

Augusztus utolsó hetében a bogácsi Jurta Üdülőközpontot választotta a Sinus Consulting Pénzügyi Tanácsadó cég az évente megrendezett olimpiája helyszínéül. A cég dolgozói és családtagjaik számára (300-500 fő) rendezett olimpián játékos feladatok (tojásdobálás, sífutás -nyári melegben-), strandröplabda és olimpiai versenyszámok (kajakozás, amit a Tiszán bonyolítottak le) is szerepelt.

Ideálisnak tartják az itteni körülményeket összejövetelük megrendezéséhez, ezért az idén már második alkalommal esett választásuk Bogácsra.

Faházi János (jobbra) örömmel válaszolt az érdeklődők kérdéseire

Az ő meghívásukra látogatott el községünkbe Faházi János, a sokak által Janika néven ismert asztaliteniszező.

A tornaterem zsúfolásig megtelt, amikor a 64 éves sportember a pingpongütőt a kezébe vette és elkezdődött az asztalitenisz show. Mert igazi show-hangulat alakult ki, amikor a pingpongütőt Janika lecserélte parkettára, szemetes lapátára, könyvre, CD-tokra.

A többszörös magyar bajnok, az egykori európa- és világbajnoki bronzérmes sportoló 260 meccsből 256-ot nyert meg. Ma már csak bemutatókat tart, bárhova elmegy, ahova hívják. Janárban pedig Guinness rekord megdöntésére készül, ahol 52 különböző alakú és anyagú tárggyal fog pingpongozni.

Az asztal másik végén Futó

Molnár Ferenc a Bp. Spartacus NB I-es asztaliteniszezője állt, majd őt felváltották a közönség önként jelentkező tagjai. A játék végén Faházi János örömmel válaszolt az érdeklődők kérdéseire.

Janika ezen az estén Bogácsból csak a tornatermet és a hozzátartozó öltözőt látta. Mindnyájan tudjuk, hogy ezenkívül sok szép látnivalót tartogat még településünk és környéke.

A rendezvény magánszervezésű volt, ezért csak néhány bogácsinak adatott meg, hogy részt vegyen rajta. Remélem, hogy a község lakosai lehetőséget kapnak a 64 éves sportoló kivételes személyiségének, látványos pingpongjátékának megtekintésére, hiszen Bogácson a fiatal, valamint a középkorostályból is sokan szeretik az asztaliteniszt.

Jankóné Jónás Zsuzsa

Veterán autós-és motoros találkozó

2006. szeptember 9-én ismét régi autók és motorok színesítették Bogács utcáit. Az Egerből induló különös járműveket a Cserépi úti pincesoron csodálhattuk meg közelről. Az autók, a korhű ruhákba öltözött sofőrök és utasok, a táj festői környezetébe illeszkedve egy régmúlt világot varázsoltak a nézelődők elé. Többen éltek a lehetőséggel, és bátran beültek a muzeális értékeknek számító járművekbe. Különösen a gyerekek tetszését nyerték el a régi motorok, háborús katonai autók, tüoltók. Kis pihenő után hangos dudálással az utolsó autó is tovább gördült a következő állomáshely felé, pedig még sokan akkor igyekeztek a pincesorra nézelődni...

J.J. Zs.

Szent Márton-dal

Szent Márton hóban lovagolt,
lova szélnél is gyorsabb volt.
Szent Márton lovagolt vígan,
meleg köpenybe burkoltan.

A hóban koldus vacogott,
Nem viselt mást, hitvány rongyot,
„Ó, légy a segítségemre,
vagy megvesz Isten hidege.”

Húzza Szent Márton a gyeplőt,
Megáll a didergő előtt.
Szent Márton éles szablyával
meleg köpenyét szétvágja.

Felét Szent Márton od'adja,
Koldus hálásan fogadja,
De Szent Márton már vágat el
Köpenye másik felével.

F O C I Utánpótlás

Nagy öröm számomra, hogy felkértek e cikk megírására, mivel így közelebbről is megismerhetik a bogácsi labdarúgás utánpótlás csapatait. A cikk apropója az okt. 8-i barátságos mérkőzések, melyeket Noszvaj csapataival játszottunk. Mielőtt magáról a mérkőzésekről írnék, szeretném, ha jobban megismernék a csapatok múltját is.

2005 februárjában az akkori sportelnök, Csecsődi Imre kért fel a csapatok megszervezésére és későbbi edzésére. A bogácsi és cserépfalusi gyerekekből álló csoportokkal márciusban kezdtük meg a foglalkozásokat. Azóta a Borszik program keretében több tornán vettünk részt, ahol szép eredményeket értünk el. A gyerekek folyamatos egyéni és kollektív fejlődését az ellenfeleink is elismerték. A régiós válogatottakban is ott voltak labdarúgóink, ahol nyékládházai és mezőkövesdi fiatalokkal együtt nagyon szép győzelmeket arattak. 2005 telén már Bükkzsércről is érkeztek gyerekek hozzánk tovább erősítve a játékoskeretet, továbbá lányok is csatlakoztak, akik bizonyítják, hogy nem csak fiúkból lehet ügyes labdarúgó.

2006 nagy változásokat hozott a honi labdarúgásban. MLSZ elnökváltás, a Borszik utánpótlás program felfüggesztése (a további versenyeztetés még most sem megoldott). Ezen nehézségek ellenére a megkezdett munkát tovább folytattuk, így érkezünk el okt. 8-ig, a Noszvaj elleni mérkőzésig.

Itt szeretnék köszönetet mondani az önkormányzatnak, az általános iskolának és mindenkinek, aki a sikeres szervezéshez és lebonyolításhoz hozzájárult.

Akik kinn voltak, azt hiszem, nem bánták meg. Szülők, nagyszülők, rokonok, szurkolók, érdeklődők töltötték meg a pálya környékét, hogy láthassák a „kicsik” játékát, mert bár igaz egyik gyerkőcöm sincs még 13 éves, de akaratban, tettvágyban már olyanok, mint a felnőttek.

A 7-8-9 éves korosztályé volt az első meccs, ahol az ellenfélnél érettebb játékot mutatva is sajnos bebizonyosodott, szerencse is kell a focihoz. Az 5:2-es noszvaji siker nem teljesen adja át a mérkőzés valódi képét. Sok szépen megszervezett támadást vezettünk az egyénileg nagyon ügyes ellenféllel szemben. A mindenkiben ottlévő bizonyítási vágy miatt nem sikerült a szebb eredmény, de inkább ezért veszítsünk, mint a nemtörődömség miatt... Látható a gyerekeken, hogy egyénileg és összjátékban is jó úton haladnak, a korosztálynak megfelelő szintre jutottak és ez mindennél fontosabb. Büszke vagyok rájuk.

Ezután következtek a 10-11-12 évesek. Erőteljes támadó játékok a széleken, az ellenfél támadásait még csírájában elfojtó

védekezés volt végig a találkozón. Az első gólunkra mégis sokáig kellett várni a szorosan védekező noszvajiak miatt. Ilyen stílusú csapat ellen nem könnyű a játék, de a szünetben megbeszélte változtatások meghozták a várt eredményt; a végén 3:1 a bogácsiaknak. A fegyelmezett, mindenki által betartott taktikus játékért itt is gratulálok a csapat minden tagjának.

Összegzőképpen elmondható, hogy a sportszerűen játszó noszvaji csapattal egy kellemes délelőttöt tölthettünk el. A sok szurkoló előtt látványos meccset játszhattunk. Remélem, hagyományt teremtünk ezzel, hiszen sok reményteli játékosal büszkélkedhetünk, akik ha végigjárják a felnőttjátékosvá válás hosszú és rögös útját, sok örömet szereznek még községünknek.

Hócza Ádám, edző

Márton Napi Vigasságok Bogács, 2006. november 10-12. A bor és gasztronómia ünnepe

November 10. (péntek)

- 19.⁰⁰ Komolyzenei koncert a Petőfi Sándor Művelődési Házban.
Ének: Eperjesi Erika, a Miskolci Nemzeti Színház magánénekes.
Zongorán kísér: Varga Zsuzsa, a Miskolci Nemzeti Színház korrepetitora

November 11. (szombat)

- 12.⁰⁰ Lúdételek, bográcsban főtt ételek főzése és kóstolása a Cserépi úti pincesoron,
Új borok kóstolása
13.⁰⁰-14.³⁰ Bortúra a Cserépi úti pincesoron
14.¹⁵ Szt. Márton élete, szokások és hagyományok.
Kurucz Miklós c. egyetemi docens köszöntője és előadása
14.³⁰ A Bogácsi Mazsorett Csoport bemutatója
15.⁰⁰ Maksa Zoltán humorista vidám percei
16.⁰⁰ A Szomolyai Hagyományörző Népművészeti Együttes fellépése
16.⁴⁵ Máglya lángra lobbantása
17.⁰⁰ Szilaj Dobkör koncertje ősi sáman ritmusokra
18.⁰⁰ Somalja Hagyományörző Népművészeti Együttes néptánc fellépése
18.²⁰ Táncház

A borospincék vendéglátó egységei zenével és jó borokkal hajnalig várják a kedves vendégeket.

November 12. (vasárnap)

- Szent Márton-napi Búcsú
Egész napos kirakodóvásár a Thermálfürdő parkolójában.
11.⁰⁰ Szentmise a Szt. Márton templomban
Az új bor megáldása

Bogács Község Önkormányzata, a szervezők és a pince-tulajdonosok szeretettel várnak minden érdeklődőt!